

Sygn. akt V **GC 45/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Stella Czołgowska
Protokolant:	Joanna Kaczanowska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. kwotę 4917,15 zł (cztery tysiące dziewięćset siedemnaście złotych piętnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 979 zł (dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: V GC 45/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 21 marca 2019 roku.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 9 listopada 2017 roku wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4.917,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a ponadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 4 kwietnia 2016 roku doszło do kolizji drogowej pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) użytkowanego przez poszkodowanego I. T., M. T., który zgłosili szkodę u pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy kolizji. Poszkodowani zlecili naprawę uszkodzonego pojazdu w firmie (...) Sp. z o.o., a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy (klasy D) w cenie 210 zł netto za każdy rozpoczęty dzień najmu. Za usługę najmu pojazdu zastępczego została wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia 14 czerwca 2016 roku na kwotę 6.457,50 zł za 25 dni najmu. Powód wskazał, iż 25 dniowy czas unieruchomienia pojazdu obejmuje: przestój z powodu oczekiwania na powtórne oględziny – 23 dni; przestój z powodu fizycznej naprawy oraz czasu potrzebnego na przyjęcie i zdanie pojazdu – 2 dni.

Powód nadmienił, iż poszkodowani w dniu 4 maja 2016 roku zawarli umowę o przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o., która z kolei w dniu 14 czerwca 2016 roku zawarła umowę powierniczego przelewu wierzytelności z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., kauzalną w świetle zlecenia do umowy o powierniczy przelew wierzytelności z dnia 14 czerwca 2016 roku. Powód wskazał ponadto, iż z powodu braku zapłaty należnego odszkodowania za szkodę w ustawowym terminie płatności, strona powodowa wezwaniem do zapłaty z dnia 14 czerwca 2016 roku wezwała pozwanego zakład ubezpieczeń do zapłaty brakującej części odszkodowania. Pozwany zakład ubezpieczeń w dniu 28 października 2016 roku przyznał odszkodowanie w wysokości 936,60 zł. Powód zaznaczył, iż poszkodowany jest uprawniony do odliczenia 50% podatku VAT.

Referendarz Sądowy w Sądzie Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 7 marca 2017 roku wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w przepisany terminie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 7 marca 2017 roku, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż powód nie wykazał zasadności wynajmu pojazdu zastępczego, w tym także wysokości dochodzonego od pozwanej roszczenia. Przyznał, iż co do zasady nie kwestionuje swojej odpowiedzialności za zdarzenie komunikacyjne z dnia 4 kwietnia 2016 roku, o czym świadczy przyznane i wypłacone odszkodowanie. Pozwany uznał jako zasadny czas najmu 4 dni wypłacając odszkodowanie w kwocie 936,60 zł. Za zasady czas najmu uznał okres 4 dni, na który składa się 2 dni technologicznej naprawy oraz 2 dni organizacyjne, bowiem pojazd był jezdny i nie było potrzeby jego unieruchamiania. Pozwany zakwestionował również datę naliczenia odsetek wskazując, iż w przypadku ustalenia odszkodowania przez Sąd, data naliczenia odsetek winna być ustalona na dzień wyrokowania.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 13 czerwca 2017 roku przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie. Postanowieniem z dnia 26 października 2017 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu Wydziałowi Gospodarcemu.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 4 kwietnia 2016 roku w wyniku zdarzenia komunikacyjnego został uszkodzony pojazd marki B. (...) o nr rej. (...) (klasa D). Sprawca zdarzenia posiadał zawartą z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządził kalkulacje naprawy uszkodzonego pojazdu w dniu 12 kwietnia 2016 roku.

(okoliczność bezsporna; kalkulacja naprawy z dnia 12 kwietnia 2016 roku, k. 66-71; oświadczenie z dnia 4 maja 2016 roku, k. 84; akta szkody, k. 116)

Poszkodowani I. T. i M. T. w dniu 14 kwietnia 2016 roku zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki B. (...) firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.. W dniu 17 maja 2016 roku warsztat zgłosił ubezpieczycielowi konieczność przeprowadzenia powtórnych oględzin i zweryfikowanie sporządzonego kosztorysu. Ubezpieczyciel sporządził weryfikację kosztorysu i nadesłał ją do warsztatu w dniu 8 czerwca 2016 roku.

Poszkodowani odebrali pojazd z naprawy w dniu 9 czerwca 2016 roku.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: zlecenie naprawy pojazdu, k. 73; kalkulacja naprawy nr 491/B z dnia 8 czerwca 2016 roku, k. 76-79; protokół odbioru pojazdu po naprawie, k. 74.)

Poszkodowani I. T. i M. T. w dniu 4 maja 2016 roku wynajęli pojazd zastępczy na czas naprawy pojazdu marki B. (...) o nr rej (...) od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., bowiem nie posiadał innego samochodu, który mógłby zastąpić uszkodzony pojazd, który był wykorzystywany w sposób ciągły i stanowił dla poszkodowanego konieczny i codzienny element egzystencji, a także był wykorzystywany w dojazdach do pracy. Pojazd został zwrócony w dniu 9 czerwca 2016 roku.

Stawka dzienna netto za najem pojazdu zastępczego została określona na kwotę 220 zł netto. Najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego trwał przez okres 25 dni. Za wynajem pojazdu została wystawiona faktura z dnia 14 czerwca 2016 roku nr (...) na kwotę 6.457,50 zł brutto. Poszkodowani są uprawnieni do odliczenia 50% podatku VAT.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego klasy D z dnia 4 maja 2016 roku, k. 62; faktura VAT z dnia 14 czerwca 2016 roku nr (...), k. 63; kosztorys najmu pojazdu zastępczego, k. 64; załącznik do umowy najmu i faktury VAT za najem, k. 65; protokół zdania pojazdu zastępczego z dnia 9 czerwca 2016 roku, k. 75; aneks z dnia 29 lipca 2016 roku, k. 97; zeznania świadka I. T., k. 192-192v)

Poszkodowani I. T. i M. T. zawarli w dniu 4 maja 2016 roku z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. umowę o przelew wierzytelności z polisy OC sprawcy, na mocy której nastąpiło przejście wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki B. (...) powstałą w dniu 4 maja 2016 roku, celem pokrycia całkowitego kosztu najmu pojazdu zastępczego.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa o przelew wierzytelności z polisy OC sprawcy z dnia 4 maja 2016, k. 85; aneks z dnia 29 lipca 2016 roku, k. 97.)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. w dniu 14 czerwca 2016 roku zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę o powierniczy przelew wierzytelności w celu jej ściągnięcia z polisy OC sprawcy, której przedmiotem była wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy dotycząca szkody komunikacyjnej w pojeździe marki B. (...) powstałą w dniu 14 czerwca 2016 roku. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. w dniu 14 czerwca 2016 roku zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zlecenie do powierniczej umowy o przelewie wierzytelności, w której zleciła wyegzekwowanie kwoty 5.853,75 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

(okoliczność bezsporna, dowód: umowa o powierniczy przelew wierzytelności z dnia 14 czerwca 2016 roku, k. 87, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności z dnia 14 czerwca 2016 roku, k. 86)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., pismem z dnia 14 czerwca 2016 roku zwróciła się do ubezpieczyciela o wypłatę odszkodowania w kwocie 6.457,50 zł.

P. – Oddział (...) Spółka Akcyjna w L. decyzją z dnia 28 października 2016 roku przyznał (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. kwotę 936,60 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego uznając za zasadny okres 4 dni.

(okoliczność bezsporna, dowód: pismo z dnia 14 czerwca 2016 roku, k. 88; decyzja (...) z dnia 28 października 2016 roku, k. 89.)

Uzasadniony i konieczny czas naprawy pojazdu marki B. o nr rej. (...) po zdarzeniu drogowym z dnia 4 kwietnia 2016 roku z uwzględnieniem czynności przygotowawczych wyniósł 8 dni roboczych.

(okoliczność bezsporna, dowód: opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej P. L., k. 194-197.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został w całości ustalony w oparciu o zeznania świadka I. T. oraz przedłożone przez strony postępowania dokumenty. Strony nie podważały wiarygodności przedłożonych do sprawy dokumentów, a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka I. T., który zeznawał m.in. na okoliczności zgłoszenia szkody, najmu pojazdu zastępczego i czasu naprawy pojazdu, bowiem były one spójne i pozostawały zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd miał jednak na względzie, iż wielu okoliczności świadek nie pamiętał z uwagi na znaczny upływ czasu.

Sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego P. L. Sąd uznał za rzetelną i fachową. Biegły po dokonaniu analizy zgromadzonych w sprawie dokumentów i akt szkody, wydał jednoznaczną w swych wnioskach i spójną opinię w sprawie. Sąd uznał, że opinia biegłego sądowego w sposób wiarygodny ustala konieczny czas naprawy pojazdu marki B. (...).

W niniejszej sprawie stan faktyczny nie budził w zasadzie wątpliwości. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkody powstałe na skutek zdarzenia z dnia 4 kwietnia 2016 roku, a nadto uznał i wypłacił zgłoszone roszczenie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w części, to jest do kwoty 936,60 zł.

Osią sporu między stronami był jednak konieczny czas najmu pojazdu zastępczego. Powód domagał się bowiem zapłaty kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 25 dni, bowiem poszkodowani najmowali pojazd zastępczy w okresie od 4 maja 2016 roku do dnia 9 czerwca 2016 roku. Z kolei pozwany uważał, iż zasadny jest okres najmu jedynie za 4 dni, które obejmowały dwa dni technologicznej naprawy oraz 2 dni organizacyjne.

Przechodząc na grunt rozważań natury prawnej podkreślić należy, iż zgodnie z art. 822 §1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.) poszkodowany w związku

ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę stoi na stanowisku, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, przy czym nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Nie wszystkie jednak wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, jako że istnieje obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów, wynikający z art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i 826 § 1 k.c. Na dłużniku ciąży w związku z tym powinność zwrotu wydatków

celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być zatem – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony, za okres między dniem zniszczenia a dniem, w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż do zapłaty odszkodowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 roku, IV CK 672/03; uchwała Składu Siedmiu Sędziów z 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11). Zasadą wynikającą z art. 361 § 1 i 2 k.c. jest bowiem to, że zobowiązany do odszkodowania powinien zwrócić poszkodowanemu całą, wydatkowaną na ten cel kwotę z tym, że jedynie w przypadku podatnika podatku VAT bez uwzględnienia jego wartości (uchwała Sądu Najwyższego z 17 maja 2007 roku, III CZP 150/06).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż czas najmu pojazdu zastępczego przez okres 25 dni, był okresem zasadnym. Pojazd, który został uszkodzony na skutek zdarzenia z dnia 4 kwietnia 2016 roku nadawał się do dalszej jazdy, a więc poszkodowani oddali pojazd do naprawy w dniu 4 maja 2016 roku. W dniu 17 maja 2016 roku warsztat poinformował ubezpieczyciela, iż zaszła konieczność przeprowadzenia powtórnych oględzin oraz zaktualizowania kalkulacji. Jedynie w wyniku opieszałości ubezpieczyciela czynność ta trwała aż 23 dni, bowiem zaktualizowana kalkulacja została nadesłana do warsztatu dopiero w dniu 8 czerwca 2016 roku. Okres oczekiwania na przeprowadzenie dodatkowych oględzin, sporządzenie i doreczenie przez ubezpieczyciela kosztorysu naprawy określającej zakres naprawy nie zalicza się do uzasadnionego okresu naprawy, za który odpowiada ubezpieczyciel. Poszkodowani oddając pojazd do naprawy i jednocześnie wynajmując pojazd zastępczy nie wiedzieli o potrzebie przeprowadzenia dodatkowych oględzin. Potrzeba ich przeprowadzenia ujawniła się bowiem dopiero w trakcie naprawy pojazdu. W tej sytuacji mimo, iż istotnie poszkodowani mogli i używali swojego pojazdu przed oddaniem auta do naprawy – okres oczekiwania na oględziny i kosztorys uwzględniający wynik oględzin dodatkowych należało zaliczyć do okresu pozostającego w adekwatnym związku z dokonaną naprawą. Jak zauważył Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyroku z dnia 23 maja 2013 roku (sygn. akt XII Ga 122/13) „wymaganie od poszkodowanego aby po oddaniu pojazdu do naprawy i ujawnieniu na skutek podjętych przez zakład naprawczy czynności potrzeby dokonania dodatkowych oględzin – odebrał od warsztatu swój uszkodzony pojazd, rezygnował z najmu wcześniej wynajętego pojazdu do czasu przeprowadzenia przez ubezpieczyciela dodatkowych oględzin i określenia ostatecznego zakresu szkody – jest zbyt daleko idące, nie znajdujące oparcia w zasadach doświadczenia życiowego a także jest sprzeczne z zasadami logicznego powiązania faktów. Takie zachowanie naruszyłoby ciągłość czynności likwidacyjnych i naprawczych. Nadto, przerwy w wykonywaniu naprawy leżące po stronie ubezpieczyciela, w tym przypadku związane z koniecznością sporządzenia kalkulacji naprawy, nie mogą obciążać poszkodowanego i mieć wpływu na określenie długości uzasadnionego okresu naprawy.”

Należy również zauważyć również, iż jak tylko ubezpieczyciel nadesłał zaktualizowaną kalkulację naprawy w dniu 8 czerwca 2016 roku, warsztat zakończył naprawę pojazdu, a w dniu następnym tj. 9 czerwca 2016 roku zwrócił pojazd poszkodowanym, którzy z kolei zwrócili pojazd zastępczy. Jak zauważył biegły, który sporządził opinię w niniejszej sprawie, uzasadniony czas naprawy pojazdu wynosił wprawdzie 8 dni, ale czas ten nie uwzględniał zwłoki ubezpieczyciela w sporządzeniu uzupełniającej kalkulacji i mógł on zostać wydłużony z uwagi na opieszałość ubezpieczyciela.

Podsumowując powyższe rozważania należy uznać, iż czas najmu pojazdu zastępczego na okres 25 dni, był okresem uzasadnionym i wiązał się bezpośrednio ze zwłoką ubezpieczyciela w sporządzeniu dodatkowej kalkulacji.

Wobec powyższego sąd uwzględnił powództwo w całości i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 34 ust. 1, art. 36 ust. 1 ustawy w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 362 k.c.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wydano w oparciu o art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 509 § 1 k.c.

W punkcie 2 sentencji wyroku orzeczono o kosztach procesu zgodnie z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 979 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na powyższą kwotę składa się opłata od pozwu w kwocie 62 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł.